

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ
ΜΕΤΑ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

·Εν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ	φρ. χρ. 46
·Εν ταῖς Ἐπαρχίαις	Μετ. 16
·Εν Ἑλλάδι, Αἰγύπτῳ καὶ Ἐρ- ·ωσσίᾳ	φρ. χρ. 70
·Εν Ρωσίᾳ	Ροῦβλ. 25

Ἐξάμηναι τὰ ἡμίση.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ
ΑΝΕΥ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

·Εν Κωνσταντινουπόλει ἐτησίᾳ	φρ. χρ. 4
·Εν ταῖς Ἐπαρχίαις	Διφτ. 1
·Ἐκὼς τῆς Τουρκίας	φρ. χρ. 25

Αἱ συνδρομαὶ ἐτήσιαι.

Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται ἡμισίον Λύο (2).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλλη-
νικὴ Ἱστορία (Μεταφραζομένη ὑπὸ Μ. Ε. Μιχαλοπούλου).—Ἡ
ιατρικὴ παρὰ Σοφοκλεῖ (ὑπὸ Κλεοβούλου Κοκκολάτου).—Ἀρ-
χαιολογικά (Ἐπιγραφικὸν λείψανον ἐν Μαγνησίᾳ τῆ Θεταλικῆ
ὑπὸ Ν. Ι. Γιαννοπούλου).—Ἰωδιθ-Ἐρνέστος Ρενάν (ὑπὸ Ο. Α.).
—Γενικαὶ ἀμειψώσεις.—Ποικίλα.—Τὸ ἐν Λονδίῳ διεθνὲς συνέ-
δριον τῶν Ἀδιανολόγων.—Ἐπιστημονικά (Περὶ τῶν μυιῶν ὑπὸ
Γ. Ι. Βλαδίκα ἱατροῦ).—Κοινωνικὴ μελέτη (Ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ
κατὰ τὸν Λέοντα Τολστόν).—Ὁ Θεὸς (Μῦθος εὐσεβῆς ὑπὸ L.
BRETHOUS-LAFARGUE).—Τρία ἄνθη (ποίησις ὑπὸ τῆς δεσποινίδος Κ.
Α. Π.).—Κορώνα ἢ γράμματα, (τοῦ Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ υἱοῦ).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὰ συνταγματικῶς κυβερνώμενα κράτη ἀρχονται
βαθυπῶν τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ κοινοβουλευτικοῦ βίου διὰ
τῆς συγκλήσεως τῶν ἐθνικῶν ἀντιπροσωπειῶν, ἐν αἷς
σπουδαῖαι καὶ μακροὶ συνάπτονται συζητήσεις περὶ τῶν
εἰς τὰ οἰκεία κράτη ἀφορῶντων. Τὴν ἔναρξιν ἐποίησατο
πρῶτη ἡ τῶν Ἀψβούργων μοναρχία, ἥτις παραβαί-
νουσα τὸν τέως κρατοῦντα κανόνα, ἐπετάχυνε τὴν
σύννοδον τῶν αὐστρουγγρικῶν ἀντιπροσωπειῶν, συνελ-
θουσῶν τῷ σαββάτῳ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος καὶ
ἔχουσῶν πρὸ αὐτῶν εὐρὺ στάδιον ἐνεργείας τὸ μὲν
ἕνεκα τῆς παρατεινομένης γενικῆς ἀορίστου καταστά-
σεως τὸ δ' ἕνεκα τῆς πολιτικῆς τῆς συμμαχου Γερμανίας.
Καὶ ὄντως παρὰ τὰς ἐπανεπιλημμένας διακρούξεις τῶν
τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῇ πολιτικῇ, καθ' ἃς τὴν γενικὴν
τῆς Εὐρώπης ἡσυχίαν οὐδεὶς ἀπειλεῖ κίνδυνος, ἄτε
τῶν μεγάλων δυνάμεων μέγα μὲν διαβλεπουσῶν συμ-
φῆρον ἐν τῇ διατηρήσει τῆς εἰρήνης, πολλοὺς δὲ τοὺς
κινδύνους ἐν τῇ διαταράξει αὐτῆς, οὐκ ὀλίγα τῶν δια-
δραματιζομένων γεγονότων προκαλοῦσι τὴν δυσπιστίαν
καὶ εἰς ὑπονοίας ἐμβάλλουσι τοὺς κοινούς τῶν ἀνθρώ-
πων μὴ ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν καθησυχητικῶν καὶ εἰ-
ρηνικῶν διαβεβαιώσεων ἐνυπολανθάνη ἡ τάσις τοῦ συγ-
καλύψαι τὴν ἀληθῆ τῶν πραγμάτων κατάστασιν καὶ
τοῦ διεξαγαγεῖν ἀνευ πατάγου καὶ θορύβου τὰς ἀναγ-
καίας κρινόμενας πολεμικὰς παρασκευάς· οὐ μόνον ἡ πε-
πολιτισμένη Δύσις εἰς δύο μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ διαιρεῖ-
ται στρατόπεδα, ἀντιμέτωπα ἀλλήλοις καὶ ἐπιζητοῦντα

εὐθετον ὥραν ὅπως ἄρξωνται χειρῶν ἀδίκων, ἀλλὰ καὶ
δεινῶς ὑποσκάπτονται τὰ θεμέλια τοῦ νῦν πολιτικοῦ
αὐτῆς καθεστώτος διὰ τῆς συνδουλίσεως τοῦ ἀμοιβαίου
μίσους τῶν λαῶν καὶ τῆς ἀναξέσεως ἀρχαίων πληγῶν,
δυναμένων νὰ τραπῶσι τὴν περίοδον τῆς γαγγραίνης
καὶ νὰ ἐπιβάλωσιν οὕτω τὴν ἀφαιμαξίν, ἥς δεινὰ καὶ
ὀλέθρια πολλάκις τὰ ἀποτελέσματα ἀποβαίνουσιν. Ἀπλῆ
αἰφνης ὑπόμνησις καθυστερούσης ὀφειλῆς δυνάμει τῶν
νεωτέρων περὶ πολέμου θεσμίῶν ἢ καὶ ἀπλῆ ὑποδοχὴ
σημαινόντων προσώπων σπουδαιότατον περιβάλλονται
διπλωματικὸν χαρακτῆρα καὶ οἱ τὴν περιφρούρησιν τοῦ
συμβολαίου τῆς 1]13 ἰουλίου ἐπιζητοῦντες, ἄτε ἀποτε-
λοῦντος τὴν βάσιν τῆς νεωτέρας τῶν πραγμάτων κατα-
στάσεως ἐν Ἀνατολῇ καὶ μόνου δυναμένου νὰ περι-
σώσῃ ταύτην ἀπὸ δεινῶν περιπλοκῶν, ἀποβαίνουσιν ὁ
σκοπὸς ἀτασθάλων λοιδοριῶν καὶ φληναφημάτων, ἅπερ,
διὰ τοῦ τύπου ἐκτοξευόμενα, τὴν μὴνιν καὶ τὴν ἀγα-
νάκτησιν προκαλοῦσι τῶν ὑβρίζομένων καὶ κατ' ἀνάγκη
ἐξωθοῦσιν αὐτοὺς εἰς ἀντεγκλήσεις καὶ ἀντίποινα.

Οἱ χειρῶν ἀδίκων ἀρχόμενοι ἐπιλαμβάνονται καὶ τοῦ
ἐλαχίστου ἐτι γεγονότος ὅπως ὑποτιμῶσιν τὴν ἀξίαν
τῶν προσβαλλομένων καὶ παραστήσωσιν ὅτι αὐτοὶ ἀνάγκη
ἔχουσι τῆς βελτιώσεως τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων
καὶ οὐχὶ οἱ κατακρινόμενοι ἐπὶ ἀθετήσει τῶν διεθνῶν
συμβολαίων, ἐπὶ καταπατήσει τῶν ἡγγυμένων τοῖς
λοιποῖς συνοίκιοις λαοῖς δικαίων. Ἐν τῇ τῶν ὀφθαλμῶν
πρωῶσι οἰπροσβάλλοντες ἀδυνατοῦσι νὰ ἐξακριβώσωσιν
ὅτι ἐν τῇ ἐκτροχιάσει συνήθους σιδηροδρομικῆς ἀμαξο-
στοιχίας ἢ διαρπαγῆς ταχυδρομείου οὐδὲν ὑπάρχει τὸ
ἐπίφοβον σημεῖον καὶ ν' ἀνομολογήσωσιν ὅτι τὰ τοιαῦτα
συνήθη τυγχάνουσι γεγονότα ἐν τε Ρωσίᾳ καὶ ἐν ἅπασι
σχεδὸν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς κράτεσι καὶ ἥκιστα ἐπομένως
ἀποτελοῦσι τὸ μέτρον, δι' οὗ δύναται νὰ σταθμισθῇ ἡ
ἐσωτερικὴ τῶν πραγμάτων κατάστασις ἐν οἰαδότηνι
χώρῳ. Μὴ ἀρά γε ἡ Αὐστρουγγαρία, ὅπου κυρίως ὑπάρ-
χει ἡ ἐστία τῶν κατὰ τῆς μεγάλης τοῦ Βορρᾶ δυνάμεως
ἐκτοξευομένων εἰδεχθῶν κατηγοριῶν καὶ συκοφαντιῶν,
ἀπυλλαγμένη ὄλωσ εὐρηται τοιοῦτων κινδύνων; Μὴ ἡ
Βουκοβίνη, ὅπου τῆλικαῦται ἀνεκαλίφθῃσαν τελωνειακαὶ
καταχρήσεις, προκαλοῦσαι τὴν φρίκην ἀπάσης τῆς Εὐ-
ρώπης διὰ τὸ ἐντεχνον τῆς ἐξυφανθείσης οὕτως εἰπεῖν
συνωμοσίας πρὸς ὑπεξαιρέσιν τοῦ δημοσίου χρήμα-
τος, εἰς ἑτέραν ἀνίκει χώραν, ἢ μὴ ἡ Κερέτσκη, ὅπου
δεινὰ διεδραματίσθησαν κατὰ τῶν ἀτυχῶν Ἰσραηλι-
τῶν σκηναί, ὑπάγεται εἰς ἑτέραν ἢ εἰς τὴν ὑπὸ σκῆ-

προν τοῦ Καισαροβασιλέως διατελοῦσαν ἐπικράτειαν ; Ἄλλ' οὕτω συμφέρει τοῖς ἐπιδιώκουσι παντὶ σθένει νὰ παραστήσωσι τὰ μὲν ἐν τῇ ρωσικῇ αὐτοκρατορίᾳ ὡς ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς, τὰ δὲ τῶν μαμμοθρέπτων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ κρατίστῳ τῶν δυνατῶν κόσμῳ, νὰ παραπλανήσωσι τοὺς ὑπὲρ τῆς βερολιναίου συνθήκης τὴν φωνὴν αἰρόντας καὶ ν' ἀποκοιμήσωσι τὴν ἐκ τοῦ ληθάργου μόλις ἀνανήφουσαν Εὐρώπην. Συνέπεια δὲ τῆς πολιτικῆς ταύτης εἶναι ἢ ἐπὶ μᾶλλον δεινῶσις τῶν αὐστρορωσικῶν σχέσεων, ἢ μεγάλως βαρύνουσα ἐπὶ τῆς γενικῆς ἐν Εὐρώπῃ καταστάσεως καὶ δικαίως εἰς φόβους ἐμβάλλουσα τὴν κοινὴν ἐν τῇ Δύσει γνῶμην ἢ ἢ ὑπέκκασις τοῦ ἀμοιβαίου μίσους ἐπιταχίνῃ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀπὸ μακροῦ χρόνου συνδαυλιζομένης ἔχθρας, ἥς τὴν κυρίαν ἀφορμὴν παρέσχεν ἢ κυβέρνησις τῆς μοναρχίας διὰ τῆς δεινῆς τῷ ὄντι καταπολεμησέως τῆς Ρωσίας παρὰ τὴν ὀφειλομένην ταύτῃ εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ ἐν Βιλάγῳ ἐξασφαλισθείσῃ ὑπάρξει τοῦ κράτους τῶν Ἀψβούργων διὰ τῆς ταχειᾶς ἐπικουρίας τῶν ρώσων στρατιωτῶν. Ἐὰν εἰς ταῦτα προστεθῶσιν αἱ μετὰ ζέσεως διεξαγόμεναι πολεμικαὶ παρασκευαί, ὧν τὸ κρίσιμον ἐξαίρων ὁ ἰταλικὸς τύπος ἰδίᾳ καὶ ὁ εὐρωπαϊκὸς ἐν γένει πειράται νὰ περιβάλῃ τὴν αὔριον προσδοκωμένην συνέντευξιν τῶν δύο συμμάχων αὐτοκρατόρων διὰ σπουδαιότητος πολιτικοῦ χαρακτῆρος, ἐνυπάρχοντος ἐν τῇ συσκέψει τῶν ἀρμοδίων ὑπουργῶν τῶν ΑΛ. ΜΜ. περὶ τῶν εἰσακτέων εἰς τὸν στρατὸν μεταρρυθμίσεων, ἐὰν παρατηρηθῇ ὅτι ἢ εἰρημένη συνέντευξις ἀποβλέπει εἰς τὸ ἐνισχύσαι τὴν χαλαρωθεῖσαν πῶς συμμαχίαν καὶ ὅτι ἢ ἐνίσχυσις αὕτη τὸ ἀνάθεμα προκαλεῖ τῶν φίλων τῆς εἰρήνης, καθορώντων ἐν τῷ τριπλῷ συνδέσμῳ διπνεκὴ ἀπειλὴν κατὰ τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἐὰν τὰ ἐν τῷ πολιτικῷ σταδίῳ ἐπισυμβαίνοντα συνδυασθῶσι μετὰ τῶν ἐν τῷ κοινωνικῷ, ὧν τὰ κυριώτερα τυγχάνουσι ἢ ἐν Γλασκῶβη καὶ Μασσαλία διαμαρτυρία τῆς ἐργασίας καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτῆς ἐναντίον τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν ἐργοστασιαρχῶν, πρόδηλον καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀμβλυποῦσιν ἀποβαίνει ὅτι ὑπὸ τὴν φαινομενικὴν ἐν Εὐρώπῃ εἰρηλικὴν κατάστασιν ἐνυπολανθάνει δεινὸς κίνδυνος, οὗ ἢ ἐπίσκηψις ἐπελεύσεται θάπτον ἢ βράδιον ἀναλόγως τῶν διαθέσεων τῶν κυριωτέρων ἐν τοῖς πράγμασι ἰθυνόντων ἢ ἀναλόγως τῆς ἀντοχῆς τῶν κρατῶν εἰς τὸν δεινῶς ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν ἐπικαθήμενον ἐφιάλτην τῆς χρεωκοπίας καὶ τῆς παντελοῦς οἰκονομικῆς ἐξαντλήσεως.

Ἦδη ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς κράτεσι φοβερὰ ἀκούεται κατακραυγὴ κατὰ τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν καὶ ἐπιμόνως ζητεῖται ἢ ἀναστολὴ αὐτῶν πρὸς ἀνακούφιον ἀπὸ τῶν ἐπαχθῶν φόρων, τῶν ἐπιβληθέντων οὐχὶ πρὸς ἐξέυρεσιν νέων μέσων προόδου καὶ πολιτισμοῦ ἀλλὰ πρὸς διεθνῇ ἀλληλοκτονίαν, ἥς τὰ πρῶτα συμπτώματα ἀνευρίσκουσιν οἱ ἐταστικῶς τὴν τῶν πραγμάτων κατάστασιν ἐξετάζοντες πολιτικοὶ ἀσκληπιάδαι ἐν τοῖς ἐν Αὐστρίᾳ διεξαγομένοις πειράμασι τῆς μὴ ἀναδιδούσης καπνὸν πυρίτιδος. ἐν τῇ ἐπιταχυνομένην εἰσαγωγῇ τοῦ νέου ταχυβόλου ὄπλου εἰς τὸν ρωσικὸν στρατὸν, ἐν τῇ ἐφευρέσει μηχανήματος ἐκπέμποντος πυκνὸν νέφος καπνοῦ, ἐκμηδενίζον τὴν ὄρασιν τοῦ πολεμίου, ἐν τῇ τελειοποιήσει τῆς τῶν περιστέρων συγκοινωνίας ἐν Γαλλίᾳ, ἐν τῇ ἐξασκήσει ἰκανοῦ ἀριθμοῦ κυνῶν πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν κατοπτευτικῶν σωματῶν καὶ εὐχερεστέραν ἀνίχνευσιν τῶν κινήματων τοῦ ἐχθροῦ ἐν Γερμανίᾳ, ἐν τῷ συναγωνισμῷ τέλος καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν μικροτέρων κρατῶν πρὸς ὑπερακόντισιν ἀλλήλων ἐν τῇ συμπλη-

ρώσει καὶ τελειοποιήσει τῆς στρατιωτικῆς αὐτῶν συντάξεως.

Πρὸ τῶν τοιούτων ἐναργῶν τεκμηρίων αἱ καθυσχητικαὶ διαβεβαιώσεις τοῦ τε αὐτοκράτορος Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ἐξυμνήσαντος τὰς εἰρηνικὰς σχέσεις τῆς μοναρχίας πρὸς ἀπάσας τὰς λοιπὰς τῆς Εὐρώπης δυνάμεις καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ τῆς μοναρχίας κόμπος Καλνόνκ, διαβεβαιώσαντος ὅτι ἢ εἰρήνη εἶναι ἐξασφαλισμένη, ἀποβάλλουσι μέγα μέρος τοῦ κύρους αὐτῶν καὶ περιάγονται εἰς οἶον σημείον σπουδαιότητος εἰρηναίαι κατὰ τοιαύτας ἐπισήμους στιγμὰς διακηρύξεις ἡγεμόνων τε καὶ ὑπουργῶν, αἰείποτε μὲν διαρρηγγυμένων ὑπὸ τοῦ πόθου τοῦ ἐξάσαι τὰς εἰρηνικὰς αὐτῶν προθέσεις, ἀλλὰ καὶ αἰείποτε καταδεικνόντων τὴν ἀνάγκην νέων πιστώσεων πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς τοῦ οἰκείου κράτους ἀμύνης ἐναντίον παντὸς ἐνδεχομένου καὶ ἐναντίον τῶν κινδύνων τῆς ἀπειλούσης τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν ἐκτραχύνσεως. Ἐὰν οἱ τὰς τύχας τῆς Εὐρώπης ἰθύνοντες ἐξ εἰρηνικῶν πράγματι ἦγοντο προθέσεων, οὔτε τὴν ἐξακολούθησιν τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν ἠθέλον ἀναγράψαι ὡς πρῶτον ὄρον τοῦ πολιτικοῦ αὐτῶν προγράματος καὶ οἱ συμμαχικοὶ δεσμοὶ ἠθέλον χαλαρωθῆν ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν ἐθνῶν καὶ τῆς εἰρηλικῆς τῶν λαῶν ἀναπτύξεως.

Ἐὰν ἦδη τὴν προσοχὴν στρέψωμεν πρὸς τὰ ἐν τοῖς κυριωτέροις τῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης διαδραματιζόμενα παρατηροῦμεν ὅτι ἐν μὲν τῇ Ἀγγλίᾳ πρωτεύοντα ζητήματα εἶναι ἢ ἐν Οὐγάνδη θέσις τῆς Ἀγγλίας, τὸ ἰρλανδικὸν ζήτημα καὶ τὸ ἐργατικόν. Περὶ πάντων τούτων τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον τῆς ἀνάσεως μακρὰς ἀντίλλαξε σκέψεις καὶ δι' ἐλπίδος ἔχει νὰ θεραπεύσῃ δεόντως τὰ πράγματα, καίτοι τὸ δεύτερον προκαλεῖ φόβους τινὰς ἔνεκα τῶν ὁπαδῶν τοῦ ἀποθανόντος Πάρνελ, οἵτινες διατυποῦσιν ἀξιώσεις, ὑπερβαίνουσας τὰ ὅρια τοῦ ὑπὸ τοῦ γηραιοῦ πρωθυπουργοῦ συνταχθέντος σχεδίου διοικητικῆς αὐτονομίας ἐν τῇ ἐκείθεν τοῦ προθμοῦ τοῦ ἁγίου Γεωργίου νήσῳ ἢ πολιτεία τῶν παρνελλιστῶν, ζητούντων τὴν ὀλοσχερὴ οὔτως εἶπειν ἀπόσπασιν τῆς χώρας αὐτῶν ἀπὸ τῆς ὀλομελείας τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου, ἐμβάλλει εἰς ἐνδοιασμοὺς τοὺς φιλελευθέρους καὶ κινεῖ τὴν χαρὰν τῶν συντηρητικῶν, διαβλεπόντων ἐν τῇ ἐξακολουθήσει τῆς πολιτικῆς ταύτης διάσπασιν τῆς ἀσθενοῦς ἄλλως τε πλειονοψηφίας τῶν φιλελευθέρων καὶ ἀνατροπὴν τοῦ διὰ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν ἐπιτευχθέντος ἀποτελέσματος. Εἰνόντων ὅτι πρὸ τῆς σπουδαιότητος τῶν ἐσωτερικῶν τούτων καὶ περιπλόκων ζητημάτων ἐν δευτέρῳ τίθενται μοῖρα αἱ περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς συζητήσεις τῶν ἡγετῶν τῶν δύο ἰσχυρῶν κομμάτων, αἱ προκληθεῖσαι ἐκ τῶν τελευταίων δηλώσεων τοῦ Καρόλου Δίλκε περὶ ἐκκενώσεως τῆς Αἰγύπτου καὶ ἐκ τῶν θρυλουμένων διαβημῶν τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς ἐτέρας τῶν ἐνδιαφερομένων δυνάμεων παρὰ τῷ λόρδῳ Ρόσμπερυ περὶ συνάψεως διαπραγματεύσεων, ἐν αἷς σπουδαίον θὰ διαδραματίσῃ πρόσωπον τὸ ὄνομα τοῦ σιρ Ἐρρίκου Ἀρμυνὸ Οὐόλφ καὶ αἱ ἀπὸ τοῦ 1887 φερώνυμοι συμβάσεις.

Οἱ δ' ἐν Γαλλίᾳ μεριμνῶσι ἰδίᾳ περὶ τῶν κατὰ τὴν 6)18 ὀκτωβρίου ἀρχομένων ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, αἵτινες προμηνύονται ἀρκούντως σοβαρὰ συνέπεια τῆς πολιτείας τῶν τε ριζοσπατικῶν, καὶ τῶν μοναρχικῶν, τούτων μὲν ἀναμνησκομένων καὶ αἵτις τῶν ἡμερῶν τῆς μοναρχίας διὰ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κόμπος τῶν Παρισίων Φιλίππου, εὐχαριστοῦντος τῷ κόμπτι Χωσομβίλ ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ δημηγορίᾳ ἐν Μοντωμπάν, ἐκείνων δὲ

πειρωμένων να κλονίσωσιν τὴν τοῦ ὑπουργείου θέσιν διὰ τῆς ἀνακινήσεως τοῦ ἐργατικοῦ ζητήματος ἐν τῇ Βουλῇ, ὅπερ σπουδαίαν προσέλαβε φάσιν διὰ τῶν ἐν Καρῶν γεγονότων ἐπὶ τῇ πλεονεκτικῇ πολιτείᾳ τῶν κεφαλαίουχων πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς ἐργασίας. Ἡ κυβέρνησις οὐχ ἦπτον, τὴν πολλὰς τὰς δυσχερείας προκαλοῦσαν πολιτικὴν τῶν ριζοσπαστικῶν προβλέπουσα, ἀπόφασιν ἔχει νὰ προλάβῃ τοὺς καὶ ν' ἀφαιρέσῃ αὐτοὺς τὴν ἀξίωσιν ὅτι πρῶτοι τὴν ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν πρωτοβουλίαν συνέλαβον. Σὺν τῇ μερίμνῃ ταύτῃ οἱ περὶ τὸν Καρῶν δὲν ἀμελοῦσι καὶ τῶν ἐν Δαχουαίῃ, ἅπερ φαίνονται προσλαβόντα αἰσιώτερον πῶς χαρακτῆρα μετὰ τὰς τελευταίας νίκας τοῦ συνταγματάρχου Δοδ καὶ τὴν διάδοσιν τοῦ ποταμοῦ Οὔμε, πέραν τοῦ ὁποίου ὠχυρώθησαν οἱ τοῦ Βεχανζὲν στρατιῶται.

Οἱ ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ρωσίᾳ ἀγωνίζονται νὰ βελτιώσωσι τὰ οἰκονομικὰ αὐτῶν διὰ τῆς συνάψεως ἀμοιβαίων ἐμπορικῶν σχέσεων, ἐφ' ᾧ καὶ ἐπανειλημμένως διαδίδεται ἡ φήμη περὶ ἐπικειμένων διαπραγματεύσεων, ὧν τὴν πρωτοβουλίαν ἔχει ἡ κυβέρνησις τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου. Οἱ ἐν Αὐστρουγγαρία εὐρίσκονται δινηκῶς πρὸς τῆς ἀδιεξόδου τῶν φυλετικῶν σπαραγμῶν, τῶν διατελούντων πάντοτε ἐν τῇ ἡμερησίᾳ διατάξει τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων τῆς μοναρχίας καὶ προκαλούντων τοὺς φόβους τῶν συμβούλων τοῦ βιενναίου ἀνακτοβουλίου ἐπὶ τῇ ἐκτραχυνομένη ἰδίᾳ πολιτείᾳ τῶν Νεοτσέχων, ὧν ἄλλοι μὲν ἐντονώτερον κατακρίνουσι τὴν εἰς τὴν τριπλῆν συμμαχίαν προσχώρησιν τῆς μοναρχίας, ἄλλοι δὲ ἐπιζητοῦσι τὴν διάσπασιν τῶν συνδεόντων τὴν χώραν αὐτῶν δεσμῶν μετὰ τῆς Αὐστρίας.

Τῶν ἐν Ἑλλάδι τὴν προσοχὴν ἐξακολουθεῖ ἀπορροφῶσα ἡ οἰκονομικὴ τοῦ βασιλείου κατάστασις, ἡ δικαίως ἐν ἀνυπαρξίᾳ κρατοῦσα τὸν ἐκλεκτὸν τῆς 3 μαΐου μετὰ τὴν αἰσίαν ἐξομάλισιν τοῦ ζητήματος τῶν ἐλληνικῶν ἐν Βουλγαρίᾳ σχολῶν, τὴν ὀφειλομένην οὐκ ὀλίγον καὶ εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ βασιλέως Γεωργίου κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ ἐν Βιέννῃ παρουσίαν, ὡς ἐξεστὶν εἰκάσαι ἐκ τῶν δημοσιευομένων πληροφοριῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῆς πρωτευούσης ταύτης. Τῇ ἀληθείᾳ ὁ πρῶτος τῶν συμβούλων τοῦ ἀθηναϊκοῦ ἀνακτοβουλίου, ἀγωνιζόμενος νὰ τύχῃ τῆς ἀνορθώσεως τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας αὐτοῦ, ἄγεται ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι μόνον διὰ τοῦ ἀποτελέσματος τούτου δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ περαιτέρω ἐν τῷ πολιτισμῷ πρόοδος τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀφαιρεθῇ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποστροφῆς τῆς δυαδικῆς μοναρχίας πᾶσαν ἀφορμὴν παντελοῦς σιγῆς περὶ τοῦ ἐλληνικοῦ βασιλείου ἐν ταῖς ἀντιπροσωπεύσεσιν, ὅπου τὸ ἐγκώμιον τῶν Βουλγάρων, καὶ τῶν Σέρβων καὶ τῶν Ρουμάνων ἐπλεξεν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ σημερινὴ Ἑλλάς φανῇ ἀνταξία τῆς ἀρχαίας τῶν προγόνων εὐκλείας, ἥς ἀναμνησκόμενος ὁ ἀρτι ἀποθανὼν θαυμαστῆς αὐτῆς Ἑρνέστος Ρενὰν ἔλεγε τῇ 2 παρελθόντος μαΐου ἐν τῷ συμποσίῳ τῆς εταιρίας τῶν ἐλληνικῶν σπουδῶν. «Ἐν τῇ ἱστορίᾳ ὑπάρχει θαῦμα (ἀποκαλῶ δὲ θαῦμα τὸ ἀπαξ μόνον γενόμενον) καὶ τὸ θαῦμα τοῦτο εἶναι ἡ ἀρχαία Ἑλλάς, ἥτις πέντε ὄλους π. Χ. αἰῶνας διετύπωσε τῇ ἀνθρωπότητι τύπον πολιτισμοῦ, ἔδωκε πλήρη ἐλευθερίαν τῷ πνεύματι τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἴδρυσεν τὴν ἐπιστήμην, τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν, τὴν ἐκδηλωθεῖσαν μετὰ πάροδον αἰῶνων ἐν τῇ παρὰ τοῦ Κοπερνίκου, τοῦ Γαλιλαίου, τοῦ Νεύτωνος ἀνακαλύψει τῶν νόμων τοῦ σύμπαντος».

ἘΡΩΤΗΣΙΟΥ ΚΟΥΡΤΙΟΥ

Ἡ Ἑλληνικὴ ἱστορία

ΜΕΤΑΦΡΑΖΟΜΕΝΗ ΥΠΟ

Μ. Ε. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΥ.

(Συνέχεια· ἴδε προηγούμενον ἀριθμὸν).

Γ'.

Ἀποικισμὸς τῶν Ἑλλήνων τῆς Εὐρώπης εἰς Μικρὰν Ἀσίαν.

Ἐφεξῆς πλὴν μικρῶν τινῶν τροποποιήσεων αἱ ἑλληνικαὶ φυλαὶ κατέχουσι τὰς ὁριστικὰς αὐτῶν θέσεις. Ἄλλ' ὁ ἀνθρώπινος οὗτος κριμαρρος, ὅς, ἐκ τῶν ὁρέων τῆς Ἰλλυρίας ἐλθὼν, ἐπλήξε τὴν μεσημβρινὴν ἄκρην τῆς Πελοποννήσου καὶ ἐκεῖθεν ἀνεχώρει αὐθὺς πρὸς τὴν πηγὴν αὐτοῦ, πρὸς κατεύθυνσιν αὐτοῦ εἶχε χρεῖαν ἐκτάσεως μειζύου ἐκείνης, ἣν ἠδύνατο νὰ εἴρῃ ἐν τοῖς ὄρεισι τῆς δυσμηκῆς ἡπείρου. Πλείσται οἰκογένειαι καὶ φυλαὶ εἶχον ἐξελαθῆ τῆς κατοικίας αὐτῶν διὰ τῆς κτηνώδους βίας, μεθ' ἧς οἱ Θεσσαλοὶ, οἱ Βοιωτοὶ, οἱ Δωριεῖς καὶ οἱ Ἀχαιοὶ εἶχον ἀρπάσει τὴν γῆν τῶν ἀρχαίων κατοίκων καὶ ἐνιδρυθῆ ἐν αὐτῇ. Τὸ τυχοδιωκτικὸν πνεῦμα ὅπερ ἐνεβλήθη τοῖς λαοῖς, παρέμεινεν αὐτοῖς, ἐξεδηλώθη δὲ πρὸ πάντων παρὰ ταῖς ἡγεμονικαῖς οἰκογενείαις, αἵτινες ἐν τῇ ἐδαφικῇ ταύτῃ μεταρροθίσει εἶχον ἀπολέσει τὴν θέσιν αὐτῶν, οὐδὲ ἠθέλον νὰ υποβληθῶσιν εἰς τὴν νέαν τάξιν τῶν πραγμάτων. Οὕτως, ὅτε τὸ ἀπ' ἀρκτου πρὸς μεσημβρίαν καταρχόμενον ρεῦμα ἀφίκετο εἰς τὸ τέρμα αὐτοῦ, ἡ κίνησις ἔλαβε πλαγίαν διεύθυνσιν καὶ ἀπ' ἀρκτου εἰς ἄρκρον τοῦ ἀνατολικοῦ ἁλιπέδου οἱ λιμένες ἐπληρώθησαν πλοίων, ἅτινα μετέφερον πλῆθὺν τυχοδιωκτῶν πάσης φυλῆς.

Οὐδαμῶς δὲ προῦκειτο περὶ μεταναστάσεως πρὸς χώραν ἀγνωστον, μεταναστάσεως κυλινδουμένης εἰκῇ δι' ὁδῶν ἀγνώστων τοῖς ἀποίκιοις· ἦν αὕτη γιγαντιαία τις παλιόροια, προκλήθεισα ἐκ τῆς ὑπερπληρώσεως κατοίκων τῆς μεσημβρινῆς Ἑλλάδος, ἥτις δὲ ἠνάγκαζεν εἰς ἐπιστροφήν τὸ διεθνὲς ρεῦμα, τὸ μέχρις ἐκεῖνου διευθυνόμενον ἀπὸ τῆς ἀσιατικῆς παραλίας πρὸς τὸ εὐρωπαϊκὸν ἁλιπέδον. Ἄλλ' ἐπειδὴ οἱ ὄρειοι τῆς ἀρκτου, αἱ ἡπειρωτικαὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους φυλαὶ, ἦσαν αἱ διὰ τῆς εἰσβολῆς αὐτῶν προκαλέσασαι τὴν ἀχανῆ ταύτην ἀναστάσιν, οἱ παράλιοι κυρίως λαοὶ ἐξέλιπον τὴν χώραν· οἱ ἀλόγονοι ἐπανήρχοντο εἰς τὴν πατρίδα τῶν προγόνων αὐτῶν.

Δυνάμεθα ἄρα ὑπὸ τινι ἐποίῃ νὰ χαρακτηρίσωμεν ὡς ἰωνικὴν τὴν ὄλην ἀποικιακὴν κίνησιν, ἃτε ἔχουσαν ἀφετηρίαν μὲν τοὺς τέως ὑπὸ ἰώνων ναυτῶν ἀποικισμένους σταθμούς, τέρμα δὲ τὴν ἀρχαίαν πατρίδα τῆς μεγάλης ἰωνικῆς φυλῆς, καὶ ἐκτελεσθεῖσαν δυνάμει τῆς ἐνεργείας Ἑλλήνων ἰωνικῆς καταγωγῆς· ἀλλ' οἱ εἰς Ἀσίαν ἐπανακάμπτοντες Ἕλληνες ἦσαν μᾶλλον ἢ ἦπτον κεκραμένοι.

Ἡ Ἀττικὴ ἦν ἡ χώρα, ἐν ἣ ἡ φυλὴ διετηρήθη μάλιστα καθαρὰ. Αὐτόθι βραδεῖά τις καὶ συνεχῆς διείδυσσις τοῦ ἰωνικοῦ στοιχείου εἶχεν ἐξιωνίσει καθ' ὅλοκληρίαν τὸν πελασγικὸν λαόν, ἐν τῇ καταστροφῇ δὲ, ἥτις ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου μέχρι τοῦ Μαζαῆ εἶχεν ἀνατρέψει πάσας τὰς πολιτείας, μόνη ἡ Ἀττικὴ διέμεινε γαλνηναία καὶ ἀδιάσειστος, ὁμοίᾳ βράχῳ, καθ' οὗ συντριβεται τὸ ἐξωργισμένον κύμα, μὴ δυνάμενον νὰ καταποντίσῃ αὐτόν. Αὕτη εἶχε προσταθῆ τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆς πρὸς βορρᾶν μὲν κατὰ τῶν Αἰολέων, πρὸς μεσημβρίαν δὲ κατὰ τῶν Δωριέων, ἐν τῇ ἀντιστάσει δὲ ταύτῃ ἀρχεται ἡ ἱστορία τῆς χώρας, ὄντως ἡ τῶν Ἰώνων γῆ, διαφυγοῦσα τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἐπαναστάσεων, ἀπέβη τὸ καταφύγιον ἀθροίσματος ὁμοεθνῶν, ἀπελθλαμένων ἐξ ἄλλων χωρῶν. Συνέρρουσαν ἐκ Θεσσαλίας, ἐκ Βοιωτίας, ἐκ πάσης τῆς Πελοποννήσου, μάλιστα δὲ ἐκ τῆς ἀρκτικῆς ἀκτῆς, ἡ χώρα δὲ, οὔτε μεγάλη, οὔτε γόνιμος αἶσα, ὑ-